

BREV 7

ENHETS- FRONTEN

ENHETSFRONT.

A. Hvorfor er det viktig å drive Vietnam-arbeid?

Grunnene til at vi skal drive Vietnam-arbeid er for såvidt klargjort i de tidligere breva. Det vietnamesiske folket trenger vår støtte i kampen mot USA-imperialismen!

Den støtten vi kan gi, er først og fremst politisk. Med det menes at vi må propagandere for støtte til FNL ute blant det norske folket. Vi må samtidig avsløre USA-imperialismen og dens medspillere, for på den måten å være med på å angripe og svekke det vietnamesiske folkets fiender. Også under innsamlingsarbeidet til FNL gjennom "Frigjøringsfondet for Vietnam, postgiro 205032", må vi sette den politiske propagandaen i forgrunnen.

Det er selvfølgelig klart at vi ikke kan kjempe vietnamesernes kamp for det vietnamesiske folket, deres frigjøring må være deres eget verk. Men arbeidet for å få det norske folket til betingelsesløst å støtte vietnameserne, er en stor oppmuntring i deres kamp. Meldinger om demonstrasjoner kommer i FNL's radio og aviser. Slike meldinger og rapporter strømmer inn til det vietnamesiske folket fra hele verden, og gir dem visshet om at de ikke står alene, men at de er støttet av en mektig solidaritetsbevegelse. På denne måten bidrar Vietnam-arbeidet i land som f.eks. Norge til å bedre kampmoralen i FNL. De ser at harmen og kampen mot USA-imperialistenes krig vokser over hele verden. Dette gjør at FNL-soldatene lettere kan holde ut alle overgrep fordi de vet at tiden arbeider for dem, for hver dag som går blir det flere FNL-tilhengere både i Vietnam, i Norge og andre steder i verden.

Hvis Vietnam-rørsla blir sterk kan den også tvinge regjeringen i hjemlandet bort fra en direkte hat-politikk til FNL. Den norske regjeringa tør ikke i dag støtte USA-imperialismen åpent i Vietnam, ja de kommer med "nøytrale" uttalelser for ikke å påkalle det norske folkets vrede. I Sverige har vi sett hvordan FNL-gruppene greide å tvinge regjeringen til endog å anerkjenne DRV. Dette greide de fordi de drev Vietnam-arbeidet så godt at nesten hele folket helhjertet støttet opp om FNL's kamp.

I Vietnam-arbeidet er det svært viktig å avsløre USA-imperialismen. Målet med arbeidet på lang sikt må vel være at folk sjøl skjønner årsaken til undertrykkelseskriger, hver gang USA-imperialismen slår til, at de sjøl kan avsløre USA-imperialismen. For selv om USA blir kastet ut i Vietnam, er ikke imperialismen knust. USA-imperialistene vil være nødt for å slå ned på frigjøringsbevegelser hver gang deres økonomiske interesser er trua. Skal vi da være nødt til å jobbe like lenge med propaganda-arbeid hver gang USA-imperialismen slår til? Nei, vi må drive arbeidet slik nå, at det norske folket sjøl kjenner igjen USA-imperialismen og avslører og svekker den. Dette vil være en kraftig støtte til alle verdens undertrykte folk. Så foruten å gi direkte støtte til FNL, må vi også arbeide på lang sikt mot USA-imperialismen.

Men det er ikke bare for vietnamesernes egen skyld vi må drive dette arbeidet. USA-imperialismen truer ikke bare det vietnamesiske folket, den truer også oss. For det første har Nato unntakslover for Norge, som gir sjefen for hæren i USA lov til å bruke amerikanske styrker for å slå ned

oppstander i Norge! For det andre har vi etterretningsvesenet. For det tredje ser vi hvordan USA-imperialistene stadig kjøper opp mer av den norske industrien.

Vi ser også hvordan Nato på mange måter hindrer oss i å drive Vietnam-arbeid. På grunn av Nato-medlemskapet er Norges utenrikspolitikk veldig knyttet til USA's. Således er det vanskelig for den norske regjeringa å anerkjenne FNL, PRR og DRV.

USA-imperialismen er en trussel både for det vietnamesiske og det norske folket. Vi må reise oss til kamp mot alle verdens folks fiende nummer 1, - USA-imperialismen.

B. HVA ER EN ENHETSFRONT?

En generell definisjon av enhetsfronten kan kort være: En enhetsfront er en organisert kamp mot et felles mål hvor ulike folk deltar, uansett hvilket parti eller organisasjon de ellers er medlem av.

Fra historia kjenner vi flere eksempler på enhetsfronter. Før og under krigen reiste det seg mektige fronter mot fascismen. Disse frontene omfattet også store deler av det nasjonale borgerskapet, og er noe av et enestående eksempel på enhetsfront. I Kina hadde man antakelig eksemplet på den breieste enhetsfronten av en slik type, nemlig under kampen mot den japanske fascismen.

På Universitetene i Oslo og Bergen, er det en organisasjon som heter Faglig Studentfront. Denne fronten tar opp studentenes krav, og kjemper for deres felles interesser.

Kampanjen Norge ut av Nato er også en enhetsfront. Den samler ulike folk omkring kravet "Norge ut av Nato".

Felles for disse frontene er at de samler ulike folk som har felles interesser på bestemte områder. Det samme gjelder for Solkom. Omkring de fire parolene samler en så mange mennesker som mulig, uansett deres eventuelle andre politiske standpunkter. Vi samler til enhet på bestemte paroler, bestemte saker. Dette er et av kjennetegnene på en enhetsfront.

Et annet viktig trekk ved enhetsfronten er at den alltid dannes nedenfra. Å danne fronter bare på topplanet, har vist seg å være "papir-organisasjoner", dvs. byråkratiske organisasjoner uten noen tilknytning til den kampen de sier seg å ville representere og stå i spissen for. Dette så vi i Solkoms tidligere historie, der styret besto av representanter fra forskjellige partier og organisasjoner, og hvor partipolitisk taktikkeri var et fremherskende trekk. På det nåværende tidspunkt er det derfor viktig at enhetsfronten er organisert av enkeltpersoner på grunnplanet.

Det er klart at enhetsfronten kan bestå av organisasjoner og partier, men aldri før det er full oppslutning innenfor disse organisasjonene om enhetsfrontens paroler og målsetting., og det må alltid være enhets-

Enhetsfront, side 3.

frontens aktivister som bestemmer kursen. Enhetsfrontens slagkraft må aldri lammes ved organisasjoners tilslutning, men tilslutninga fra disse må komme på et tidspunkt da dette er et nødvendig tilskudd til arbeidet og kampen.

Dette er i store trekk de prinsippene for enhetsfront som Solkom i dag arbeider etter.

C. FRONTENS POLITISKE GRUNNLAG.

Motsetninga mellom de revolusjonære folk i Asia, Afrika og Latin-Amerika på den ene sida og imperialistene ledet av USA på den andre sida er en av hovedmotsetningene i verden i dag. Ethvert folk som ønsker uavhengighet og fred må derfor rette spydspissen i sin kamp mot USA-imperialismen. Dette innebærer at verdens folk må rette en bredest mulig enhetsfront mot USA-imperialismen. Solkom er en del av denne brede enhetsfronten. Vi kan derfor si at vår fronts politiske grunnvoll er at vi betingelsesløst støtter de revolusjonære folk i Asia, Afrika og Latin-Amerika og alle andre som kjemper mot USA-imperialismen. . Vi arbeider for å styrke kampen til de revolusjonære folk, og for å svekke USA-imperialismen.

Hvis vi ikke har helt klart for oss hva som er grunnvollen for vårt arbeid, vil vi lett begå alvorlige politiske feil.

Se bilaget om Solkoms målsetting.

D. HVORFOR NETTOPP EN ENHETSFRONT PÅ VIETNAM?

Det vietnamesiske folket har steg for steg bygd ut sin kamp mot angriperne, USA-imperialistene. Litt etter litt har de greid å isolere fienden, som i dag står i en håpløs militær situasjon. Ingen steder er USA-imperialismen så aggressiv, ingen steder er den så trengt, ingen steder har folket reist seg så enhetlig mot den imperialistiske undertrykkelsen og ingen steder er kampen så utviklet som der. Derfor kan vi si at Sørøst-Asia med Vietnam i spissen utgjør brennpunktet i motsigelsen mellom verdens revolusjonære folk og USA-imperialismen. I Norge må derfor det anti-imperialistiske arbeidet rettes mot dette punkt, hvor fienden er svakest og mest trengt.

Dette innebærer i dagens situasjon at de som solidariserer seg med de undertrykte folks kamp må bruke hoveddelen av sin styrke på støtten til befrielseskampen i Sørøst-Asia.

Våren 1969 oppsto det en gruppe mennesker i Oslo som kalte seg "Anti-imperialistisk front". De sa at de ville kjempe mot imperialismen overalt hvor den kom til uttrykk, ikke bare i Vietnam.

Det er selvfølgelig riktig å avsløre imperialismen overalt hvor den kommer til uttrykk. Men vi kan tenke oss at hver enkelt FNL-gruppe skulle "ta hand om" et spesielt undertrykt folk. Hvem ville tjent på denne splittelsen? Slett ikke de undertrykte folk, men tvert imot USA-imperialistene og deres lakeier, fordi kreftene ville være splittet i utallige deler.

Derfor ville det være galt om vi laget storstilte innsamlingsaksjoner til f.eks. Laos, Indis, til grekerne eller Indonesia. Vår propaganda og innsamlinger må rette seg mot brennpunktet i verden i dag, nemlig mot det vietnamesiske folkets kamp mot USA-imperialismen.

E. VÅRE FIRE PAROLER.

Vår målsetting uttrykkes i våre fire paroler:

1. Full støtte til FNL
2. USA ut av Vietnam
3. Bekjemp USA-imperialismen
4. NATO ut av Norge.

Disse fire parolene har vi begrunnet og forklart tidligere i denne studiekirken.

De fire parolene utgjør en enhet. De to første parolene uttrykker vår fulle støtte til det vietnamesiske folkets frigjøringskamp. De uttrykker vårt krav om at det vietnamesiske folket må selv få bestemme over sin egen framtid, uten at USA-imperialistene blander seg inn. Men disse to parolene kan ikke stå alene, for de sier ingen ting om hva som er årsaken til Vietnamkrigen. Derfor har vi med den tredje parolen, "Bekjemp USA-imperialismen". Denne parolen skal vise at Vietnamkrigen ikke er et resultat av "tragiske feilgrep" osv., men at den er et resultat av det økonomiske systemet i USA. Den skal vise at det er USA-imperialismen som er årsaken. Men heller ikke denne parolen kan stå alene. Den kan bare forstås i sammenheng med de to første. Det er fordi det er vanskelig å forstå en slik parole når den står alene. Vi må ha noe konkret å peke på, vi peker på Vietnam og viser at imperialismen er der nå. Således bruker vi de to første parolene for å forklare den tredje.

Men hvis vi mener noe med å være solidarisk med FNL og bekjempe USA-imperialismen, må vi bekjempe USA-imperialismen der den kommer konkret til uttrykk for oss, nemlig gjennom Nato. Nato er USA-imperialismens undertrykkelsesapparat mot det norske folket. Derfor har vi med parolen "Nato ut av Norge".

Som vi har sett, kan disse parolene som grunnlaget for vårt arbeid, ikke stå alene. De må sees i sammenheng med hverandre, de utgjør en enhet. Disse parolene skal vi samle folk til enighet om, til kamp for.

F. OM SPØRSMÅL SOM IKKE HAR DIREKTE TILKNYTNING TIL VÅRE PAROLER.

I vårt arbeidsprogram har vi som et av målene å kjempe for full møte-, forsamlings- og demonstrasjonsfrihet. "Har dette noe med Vietnamkrigen å gjøre," vil kanskje noen si. "Er ikke dette noe som partiene skal ta seg av?"

En stor del av vårt arbeid består i å holde stående demonstrasjoner (stands) hvor vi selger materiell, holde åpne møter og demonstrasjoner. Dette er noen av de redskapene vi bruker for å nå ut til folk. Imidlertid

har vi mengder av konkrete eksempler fra nesten hele landet på at statsapparatet har muligheter til å sette stopper for vår aktivitet på dette området, og bruker denne muligheten. Er ikke dette en sak som i høyeste grad angår oss når de prøver å ødelegge de viktigste redskapene vi har til å komme folk i tale? Selvfølgelig angår det oss, selvfølgelig har dette direkte tilknytning til vårt arbeid, for uten disse rettighetene har vi få muligheter til å få spredd opplysninger om de sakene vi kjemper for.

I artikler i For Vietnam har vi tatt opp samarbeidet Sovjet/USA, og i denne studiesirkelen også Sovjets sosialimperialisme. Har dette forbindelse med våre fire paroler? Ja, i høy grad. Hvis vi mener oppriktig at vi vil avsløre og bekjempe USA-imperialismen, må vi også avsløre USA-regjeringens støttespillere. Nå som det er blitt klart at Sovjet og USA samarbeider på en slik måte at det er til skade for folk som kjemper for sin frigjøring, og når Sovjet fører en imperialistisk utenrikspolitikk overfor de undertrykte folka, da er det en sak for vår front., vår anti-imperialistiske front.

Under Sovjets invasjon i Tsjekkoslovakia, sendte Solkom ut en uttalelse der invasjonen ble fordømt. Falt dette utenfor eller innafor rammen av våre paroler? Vi lar Roger Gross i en artikkel som sto i "FNL i Västra Sverige" uttrykke det som for oss står som det riktige synet:

"En annen situasjon da det var nødvendig og riktig å ta opp et spørsmål som ikke direkte hadde noe med våre paroler å gjøre, var da Sovjet okkuperte Tsjekkoslovakia. Det svenske folket reagerte med rette sterkt mot Sovjet-ledernes overfall på Tsjekkoslovakia. I Gøteborg FNL-gruppe fant vi det nødvendig å opptre i spørsmålet og i den nye politiske situasjonen som var oppstått. Følgelig gikk vi straks ut med en løpeseddel der vi avslørte samarbeidet USA/Sovjet, og senere gikk vi ut med en løpeseddel der vi avslørte det borgerlige hykleriet. I begge disse løpeseddene betonte vi våre tre paroler, men også det prinsipp for det som ligger til grunn for Vietnam-rørsla, i form av parolen: "Støtt folkene i deres kamp for nasjonal uavhengighet og sosial rettferd." Ved å opptre på denne måten, fikk vi en utmerket plattform for å stå imot de hyklere som aldri tidligere har krevd USA ut av Vietnam, men som bekjempet denne parolen, og som nå krevde Sovjet ut av Tsjekkoslovakia. Vi fikk videre anledning til å vise vår oppriktighet i det prinsipp som ligger til grunn for Vietnam-rørsla, nemlig prinsippet om folkenes krav på nasjonal selvstendighet.

Det finnes de som er urolige for at vi har tatt opp spørsmålet, på grunn av at det er folk som støtter Sovjet. Men jeg spør: Hvor oppriktige er disse mennesker i sin støtte til det vietnamesiske folket.? Om Sovjet okkuperte Vietnam mot det svenske folkets vilje, ville man da også støtte Sovjet? I såfall tilfører disse medlemmer De Svenske FNL-gruppene noen styrke. For Gøteborg FNL-gruppens del, innebar vår opptreden omkring Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia at vi ytterligere utviklet våre til effektivt å mobilisere det svenske folket til støtte for det vietnamesiske folket. Derigjennom ble enhetsfrontens styrke utviklet. Dette var bra, for vår innstilling til enhetsfronten må alltid og i alle situasjoner være å utvikle våre muligheter til å oppnå den målsetting vi opprinnelig kom over ens om. Dette betyr at vi må tilpasse vår taktikk etter hver ny situasjon og vi må aldri la vårt syn på enhetsfronten og problematikken omkring den bli mekanisk og dogmatisk.

G. KAMPEN FOR Å HOLDE FRONTEN PÅ EN RIKTIG POLITISK LINJE.

I Oslo er det et kontor som heter "Vietnam-bevegelsen i Norge". Da dette kontoret holdt møte i Oslo, ble Vietnam-krigen presentert på følgende måte: "Et tragisk feilgrep". Årsaker til krigen blir presentert slik at folk skal tro at dårlige rådgivere, taktiske feilvurderinger osv. er det som ligger til grunn. Denne feilaktige forklaringa må avsløres som det den er, nemlig et forsøk på å gjøre protesten mot USA-imperialismen tannløs og ufarlig. USA-imperialismen føler seg selvfølgelig ikke trua hvis vi bortforklarer årsakene til Vietnam-krigen med snakk om "tragiske feilgrep" osv.

I slutten av 1969 ble det dannet en komite som kaller seg "Vietnam 70". Den nye komiteen representerer i virkeligheten ingen andre enn endel underskrivere på et pasifistisk opprop. Blant underskriverne er bl.a. Tor Aspen-gren (formann i LO), Finn Gustavsen (tidligere stortingsmann for SF), Reidar T. Larsen (formann i NKP) og Georg M.S. Ovesen (formann i KU). Ikke en eneste FNL-aktivist har underskrevet oppropet (og er heller ikke blitt anmodet om det). Felles for underskriverne er at de støtter "Vietnam-bevegelsen."

Komiteens målsetting er å starte en humanitær innsamling til FNL og DRV. For de innsamlete pengene skal det innkjøpes forskjellig sykehusutstyr og førstehjelpsaker. Behovet for disse tingene er sjølsagt til stede, men det er betingelsene for innsamlingen som er gale. I samtaler med Solkom har representanter for FNL uttalt at de sjølsagt ikke stiller betingelser for å motta støtte og materiell hjelp, men foretrekker at pengene blir samlet inn uten at det stilles forhåndsbetingelser for hva pengene skal brukes til i Sør-Vietnam.

Årsaken er at de anser at den politiske støtte er mer konsekvent når pengene gis betingelsesløst. Derfor har Solkom organisert Frigjøringsfondet etter disse prinsipper. Vi mener at FNL sjøl skal bestemme hvordan materiell hjelp skal anvendes.

Solkom og FNL-aktivistene kan selvsagt ikke støtte en innsamling som stiller humanitære betingelser for materiell støtte til Vietnams folk. Vår linje i innsamlingsarbeidet er klar: Betingelsesløs støtte til Vietnams folk!

Det er nødvendig å se på årsakene til at "Vietnam 70" er blitt opprettet. "Vietnam 70" er på mange måter "Vietnambevegelsens" egen falitterklæring ettersom de allerede har sitt eget humanitære innsamlingsfond. Men logikken er omtrent slik: Når "VB" ikke lyktes, får vi finne på noe nytt, i nye klær. Men at fagorganiserte arbeidere som er blitt manipulert kollektivt inn i "VB" skal vise noen større entusiasme for "Vietnam 70" er det ingen grunn til å anta. Særlig ikke fordi den anti-imperialistiske oppinionen i det norske folket stadig styrkes og gir seg økt oppslutning om Solkom og andre anti-imperialistiske organisasjoner.

På en ekstraordinær generalforsamling i Det norske studentersamfunn i Oslo i fjor høststartet en del studentledere en rekke angrep og løgner mot Solkom, offentlig og under pressas nærvær. Fra SF-studentledernes side kom dette som et rent bakholdsangrep. Den praktiske konsekvens av dette var at disse studentgruppene ved å alliere seg med blå USA-tilhengere fikk forhindra at Solkom fikk 10 000 verdifulle kroner til dekning av utgifter i samband med Vietnam-uka.

Hvordan skal vi vurdere disse angrepene? Er det kameratslig kritikk som kommer fra ærlige anti-imperialister for å bedre Vietnam-arbeidet? Nei,

for det første: disse angrepa kom ikke fra FNL-aktivister. For det andre: innholdet og formen på disse angrepa tilsier ingen oppriktige hensikter. Snarere tvert om, metodene, motstanden mot å diskutere, og angrepets koordinerte karakter, alt dette er tegn på at målet er å ~~knuse~~ det organiserte anti-imperialistiske FNL-arbeidet.

Nå er det viktig å understreke at det er organisasjonenes topp-skikt som stiller seg i brodden for denne aksjonen. De vanlige medlemmene har derimot i en del tilfeller ikke kjennskap til situasjonen, en del er feilinformert, men en skal merke seg at store deler av medlemmene fortsatt støtter Solkom og deltar i FNL-gruppenes arbeid og atter andre har i denne situasjonen sluttet opp om arbeidet. Slik blir troppenes angrep på mange måter en boomerang som treffer dem sjøl. Noe som ikke minst bidro til dette var at påstandene fra disse var så uhyrlige at de lett ble tilbakevist både sentralt og av FNL-gruppene utover landet. (Dokumentasjon av angrep og svar fåes betilt hos Solkom). Solkom kom styrket ut av denne kampen både politisk og organisatorisk. Men dette må ikke få oss til å tro at kampen er endelig vunnet. Vi må vente stadig nye angrep av personer som er motstandere av at aktivistene har herredømmet over Solkom, motstandere av det grunnlag aktivistene har trukket opp for vårt solidaritetsarbeid med det vietnamesiske folket.

Dette er eksempler på hvordan fronten stadig er ute i kamp. Vi må gå ut ifra ønsket om enhet, og vi må bekjempe feilaktige tendenser i Vietnam-arbeidet.

H. HVORDAN SKAL FRONTEN ORGANISERES?

Enhetsfrontens organisering er en direkte følge av kampens mål og nivå. Organisasjonsformen springer ut av de konkrete forholda enhetsfronten kjemper under. Derfor må vi ikke se dogmatisk og mekanisk på dette spørsmålet. Det nytter ikke å overføre én enhetsfronts organisasjonsform direkte over til en annen.

F.eks.: Under kampen mot fascist-filmen Green Berets, sluttet Solkom seg til alle andre organisasjoner som hadde de samme interesser i å få stan- set filmen. Dette var en aksjonsenhet, og i dette tilfellet ville det være byråkratisk å beslutte at her skulle det dannes valgbare organer på alle plan i landet. Dette ville ha sinket kampen veldig, for her gjalt det å handle raskt.

Likeledes ville det være galt å kreve at FNL's organisasjonsform på mekanisk måte skulle overføres til Norge. FNL står selvfølgelig i en helt annen kampsituasjon enn det vi gjør, og vi kan ikke overføre deres kampform direkte til norske forhold. De kjemper en militær kamp, mens vi er en anti-imperialistisk solidaritetsbevegelse. Dette gjelder ikke bare den organisatoriske delen av kampen, det gjelder like mye den politiske. Den politiske kampen mot USA-imperialismen må tilpasses et hvert lands nasjonale forhold. Således kan FNL sende hyldnings- telegram til såvel Sovjet-revolusjonens 50års-jubileum som til Kinas

kulturrevolusjon, noe som Solkom ikke kan gjøre. Likeledes kan Solkom angripe Sovjets sosialimperialisme og den norske regjeringas haleheng til USA-imperialismen, noe FNL ikke kan gjøre, da de er nødt for å forsøke å ha et godt forhold både til Sovjet og den norske regjeringa. Således må enhetsfronten vurderes ut fra et hvert lands konkrete forhold.

Hvordan skal så kampen mot USA-imperialismen og til støtte for FNL organiseres i Norge? Før vi kan gi noe svar på dette, må vi vite hvilket politisk mål vi har for kampen. (Målet er f.eks. å hugge ned et tre, deretter finner man det redskapet som er best egnet for å nå dette målet.) Målet er kortsiktig å hjelpe det vietnamesiske folket, langsiktig å avsløre og bekjempe USA-imperialismen og deres lakeier. Er dette er kort rask kamp, som bare krever en hurtig, liten aksjon? Nei, selvfølgelig ikke. Kampen mot USA-imperialismen og dens lakeier er en langvarig kamp. For selv om USA blir kastet ut av Vietnam, eksisterer imperialismen fremdeles, og USA-imperialismen vil fortsatt gjøre forsøk på å slå ned frigjøringsbevegelser. Derfor må vi basere oss på et langvarig arbeid. Arbeidet består da i, som vi har vært inne på tidligere, å mobilisere breiest mulig lag av det norske folket til kamp mot USA-imperialismen.

Hvordan gjør vi så dette? Vi vet at vi ikke slipper til ordet i vår Nato-dominerte presse, og vi vet hvordan radio og presse fortier og forvrenger nyheter fra Vietnam. Vi kan altså ikke stole på pressa. Dette betyr ikke annet enn at vi må stole på egen hjelp. Således må vi spre vårt eget materiell til det norske folket. Vi må opplyse om FNL's kamp, og vi må vise folk hva USA-imperialismen står for.

Men bladene sprer seg ikke av seg sjøl. Til dette trengs det folk. Det trengs aktivister som selger For Vietnam på dørene hos folk, som deler ut løpesedler, som står på stands og diskuterer med folk, som arrangerer demonstrasjoner og åpne møter. Her nytter det ikke å sitte bare med en kontorpult og en telefon, her nytter bare organisert arbeid over hele landet. Det er FNL-gruppene som organiserer dette arbeidet over hele Norge. Ved kontinuerlig, jevnt og trutt arbeid, sprer de propagandaen og aksjonene i stadig større ringer utover landet.

Solkoms organisasjonsform kritiserer av enkelte parti-ledere., nemlig fordi Solkom bygger på personlig medlemskap. De vil ha tilbake den gamle, byråkratiske representantskap-linja. Vi vil si disse parti-lederne følgende:

Vi vet at kampen mot USA-imperialismen er en langvarig kamp. Vi vet at vi må få breiest mulig lag av det norske folket til å avsløre og bekjempe USA-imperialismen. For å oppnå dette, må aktivistene selge blader og dele ut løpesedler til folk. Så kommer spørsmålet: Hvem skal bestemme den politiske og organisatoriske linja? Hvem skal ha makta i organisasjonen? Her skiller Solkom seg fra disse parti-lederne. Parti-lederne vil ha makta over organisasjonen, de vil at partiene, ved hjelp av representanter, skal bestemme Solkoms linje. M.a.o., at Solkom skal bli en kasteball for partienes valgtaktikk.

Solkom mener følgende: Det er aktivistene som driver arbeidet. Dermed er det de som skaffer seg erfaringer i arbeidet. Skal vi da la aktivistenes erfaringer og synspunkter forbli inne i deres hoder til ingen nytte, eller skal vi sikre deres rett til i praksis å fatte de avgjørelser, politiske og organisatoriske, som deres arbeid har vist at de må fatte? Det er klart

at det må være et ufravikelig krav at aktivistene har retten til å legge opp den linja Solkom skal følge. Denne retten kan bare sikres gjennom organisert medlemskap, slik at aktivistenes representanter er sikret retten til å komme på landsmøtet med myndighet til å føre ut aktivistenes linje. Dermed unngår man også at organisasjonen blir en kateball for de politiske partiene.

Samtidig som vi har fastslått at Solkom er aktivistenes organisasjon, må vi også åpne mulighetene for at f.eks. fagforeninger kan slutte seg til vårt arbeid. Vietnam-arbeidet kan drives på mange måter, og Solkoms oppgave er å lede hele dette arbeidet.

I. VIETNAM-ARBEIDETS FRAMTID.

USA-imperialismen kommer til å lide et avgjørende nederlag i Vietnam. Men dette kommer ikke definitivt til å sette en stopper for USA-imperialismen, dvs. USA's monopolkapital. USA-imperialismen kan bare slås bit for bit.

Når USA-imperialistene blir slått av folket i Vietnam, kommer de til å flytte sin aggressjon over fra Vietnam til Vietnams naboland, Laos, Thailand, Indonesia osv., som da blir brennpunktet. Vi kan nå se klare tegn på at dette er i full gang.

Men dette må resultere i at folkenes solidaritet med det vietnamesiske folket ville flytte seg over til det eller de folk som USA-imperialistene gjør til hovedmål for sine krigerske handlinger.

Men derimot kommer den anti-imperialistiske solidaritetsrørsle rettet mot imperialismen anført av USA og vokse i styrke. Vietnamrørsle i Norge kommer derfor etter at Vietnams folk har seiret i kampen til å forandre seg til en rørsle for det eller de folk, som da kommer til å stå i brennpunktet for hovedmotsigelsene i verden.

Spørsmål:

1. Hvorfor må enhetsfronten tilpasses det landet den arbeider i?
2. Hvorfor er det viktig at aktivistene har makta i Solkom?
3. Hva mener du om de siste angrepa på fronten? Hvilken karakter har de?

Har du etter gjennomgåelsen av studiesirkelen lyst til å delta aktivt i FNL-arbeidet i Norge og lurere på hvordan du skal komme i gang med arbeidet, kan du bare skrive til Solidaritetskomiteen for Vietnam, Boks 558, Sentrum Oslo 1. Vi skal love å hjelpe deg i gang så godt vi kan.